

Arrest

nr. 261 260 van 28 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. PIRARD
Boeshovenweg 13
3840 BORGLOON

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 31 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. PIRARD, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u staatsburger van Ghana en behoort u als lid van de Bretuo clan tot de Asante-Twi bevolkingsgroep. U bent afkomstig uit de Koforidua (Oost-Ghana) en behoort tot de Pinksterkerk. Uw vader, die zelf in het dorp Akokrom (Oost-Ghana) verbleef, heeft nooit met u en uw moeder samengewoond. Uw basisonderwijs volgde u in de wijk Oyoko. Op achttienjarige leeftijd verhuisden u en uw moeder, samen met uw halfbroer I. O. en halfzus D. A., naar Accra. In Accra volgde u uw secundair onderwijs. Uw familie leefde van het inkomen dat uw moeder verdiende als groenten- en fruitverkoopster op de markt. Rond uw vijftiengste leerde u op de markt van Kantamantou, A. B. kennen. U begon een relatie.

Waar uw relatie in het begin goed verliep, merkte u na een tijd dat A. u met andere vrouwen bedroog. U had hierom vaak ruzie en werd tijdens discussies door A. geslagen. Na ongeveer één jaar beëindigde u uw relatie met A. en kreeg afkeer van het idee opnieuw een relatie met een man te beginnen. Toen u in 2011 op zevenentwintigjarige leeftijd in het hoger secundair onderwijs studeerde, leerde u de twee jaar oudere V. O. kennen en wilde vrienden met haar worden. U realiseerde zich vervolgens dat u verliefd op haar was en haar als partner wilde. Tijdens jullie vriendschap merkte u dat V. het niet leuk vond wanneer u met andere meisjes omging. Toen ze u eens naar de slaapzaal liet komen en uw lichaam begon aan te raken, besepte u dat ze tot u was aangetrokken. U accepteerde haar voorstel een relatie te beginnen. Dat uw relatie met V., in tegenstelling tot A., niet gewelddadig en goed was, deed u beseffen dat u lesbische was. In 2013 verhuisde V. naar haar moeder in België. U zag haar opnieuw in 2015 toen ze voor twee weken vakantie was afgezaakt naar Ghana. Om jullie relatie geheim te houden sprak u steeds af in V.'s woning. In 2017 werkte u gedurende zes maanden in een kapsalon. Tijdens uw werk kwam u van R., één van uw klanten, te weten dat ze lesbische was. Toen ze u vertelde zich tot u aangetrokken te voelen en ze uw lichaam betastte, gaf u aan dat u al in een relatie was met een andere vrouw. In november 2017 werd u in uw slaapkamer door uw moeder betrappt terwijl u seksuele betrekkingen had met V.. Uw moeder adviseerde u te stoppen, waarop u haar repliceerde dat dit uw levensstijl was, dat V. uw partner was en u niet ging stoppen. Uw moeder dreigde u te doden als u uw zin doordreef en stuurde V. weg. Twee dagen, op 20 november 2017, later betrapte uw moeder u opnieuw in dezelfde slaapkamer op het hebben van seksuele betrekkingen met V.. Ze ging weg om een mes te pakken waarmee ze dreigend op u af kwam te terwijl ze de burens toeriep dat ze moesten komen kijken met welk taboe haar dochter bezig was. U duwde uw moeder omver en liep samen met V. langs de toegestroomde burens weg. U trok dezelfde dag in bij V. en keerde niet meer naar huis terug. Jullie besloten na het voorval met uw moeder enkel 's nachts buiten te komen om een frisse neus te halen en boodschappen te doen. Vier dagen na uw intrek bij V. besloten jullie rond 13 uur boodschappen te doen. Op jullie weg naar de markt stopte een taxi waaruit vier mannen stapten. Meteen werd jullie aangevallen en geslagen. Toen u ze vroeg waarom ze dit deden antwoordden ze dat uw moeder ze had ingehuurd om u aan te vallen. Door tussenkomst van voorbijgangers vertrokken uw belagers en konden jullie verder. V. stelde u voor om bij haar in België te komen wonen waar jullie zorgeloos jullie relatie konden verder zetten en waar u zou kunnen werken. Ze regelde voor u een reispaspoort en een visum. Op 24 januari 2018 vertrokken jullie naar de luchthaven. U kwam op 25 januari 2018 samen met haar aan in België, waar u introk in V.'s woonst in Gent. Tijdens uw hele verblijf bij V. diende u binnen te blijven en had enkel met haar toestemming met één van haar vrienden telefonisch contact. Toen V. besloot om een andere vrouw naar haar huis te brengen kregen jullie ruzie en ontstond er een handgemeen. U werd door V. opzettelijk met kokend water overgoten waardoor u gewond raakte. V. liet u niet naar buiten gaan om u te laten verzorgen. Daags na dit incident besloot u alsnog V.'s woning te verlaten. U liep naar het treinstation waar u toevallig een Ghanese man tegenkwam. Hij nam u mee naar Leuven. U maakte er kennis met M., een pastor van de kerk Church of Christ in Leuven, waar u tot op het heden naartoe gaat wanneer u financieel niet rond komt. Pastor M. hielp u om via zijn kennis uw geboorteakte vanuit Ghana te laten opsturen waarmee u bij de Ghanese ambassade in Brussel een paspoort liet aanmaken. U deed nooit een aangifte bij de politie tegen V.. Na maanden van verblijf bij de Church of Christ in Leuven kreeg u problemen aan uw maag. Toen u bij het OCMW hulp ging vragen verwezen ze u door naar Brussel om een asielprocedure op te starten. Op 20 september 2018 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. In de zomer van 2020 maakte u in Zepperen, waar u iemands haar ging kappen, kennis met Barbara, een vrouw van Rwandese afkomst. U vertelde haar dat u lesbische bent en hoorde van haar dat ze ook lesbische is. U begon samen een relatie. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw Ghanese paspoort, uitgereikt in Brussel op 6 augustus 2018, geldig tot 5 augustus 2023; een geboorteakte op uw naam (d.d. 12/01/2018) en vijf foto's waarop u littekens laat zien aan uw beide borsten ten gevolge van het incident met V.. Op 4 oktober 2019 stuurde uw raadvrouw, mr. Céline Claesen, een mail met opmerkingen over de nota's van het eerste persoonlijke onderhoud op 19 september 2019, waarin wordt opgemerkt dat u de Akan taal spreekt maar geen Fanti, terwijl de tolk Akan met een Fanti accent sprak. Ook liet u erin opmerken dat het onderwijssysteem 6 jaar basisschool, 3 jaar lager middelbaar en 3 jaar senior highschool beslaat, in plaats van 3 jaar basisschool en 3 jaar lager middelbaar en 6 jaar senior highschool, in totaal 12 jaar, zoals werd genoteerd in de nota's van uw persoonlijk onderhoud. Op 23 oktober 2020 stuurde uw raadvrouw, mr. Céline Claesen, een mail met opmerkingen over de nota's van uw tweede persoonlijke onderhoud op 7 oktober 2020. Er wordt in opgemerkt dat de vertalingen van de tolk in het algemeen niet steeds correct waren, daar hij ander accent gebruikte. De foutieve vertaling merkte u dan bij uw Protection Officer op tijdens uw persoonlijk onderhoud. U voegde een opsomming met de vragen en antwoorden toe die gecorrigeerd moeten worden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het schrijven van uw raadvrouw, mr. Céline Claesen, blijkt u te vragen om tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, bijgestaan te worden door een tolk die uw moedertaal, Twi, machtig is (zie mail mr. Claesen d.d. 15/01/2019). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal werd u een tolk toebedeeld die het Twi machtig is. Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op de vraag tijdens uw persoonlijk onderhoud op 19 september 2019, of u uw tolk Twi goed verstond, gaf u aan dat u wel beiden de Akan taal sprak –Twi is een dialect van de Akan taal-, maar dat uw tolk ook woorden uit het Fante (Fanti) dialect gebruikte -tevens een onderdeel van de Akan taal-, hetgeen uw tolk bevestigde, stellende dat de dialecten voor beide partijen verstaanbaar zouden moeten zijn (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/09/2019 –verder “notities CGVS I”, p. 2 en zie opmerkingen nota’s persoonlijk onderhoud d.d. 04/10/2019). Er werd u dan gevraagd, rekening houdend met al deze opmerkingen, of u uw tolk alsnog verstond. U repliceerde daarop: “Ik zal het doen, ik ben zeker dat hij (tolk) er alles aan gaat doen om het verstaanbaar te maken” (notities CGVS I, p.2). Daar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde zowel in het Twi als in het Engels verklaringen te kunnen afleggen en u er op 4 januari 2019 verklaringen in het Engels aflegde, werd u gevraagd welke talen u spreekt of verstaat. U gaf aan dat u wel Engels verstond maar niet veel en dat u een gesprek in het lokale dialect verkoos (notities CGVS I, p.2). Uiteindelijk verklaarde u wel in staat te zijn een gesprek in het Engels te voeren (notities CGVS I, p.2). Op de vraag van uw raadvrouw of u het onderhoud die dag wilde uitstellen tot een andere keer, gaf u aan het gesprek alsnog diezelfde dag verder te willen zetten, via uw tolk (notities CGVS I, p.3). Er werd u dan voorgesteld om het gesprek eerst verder te zetten ten einde na te gaan of u en uw tolk elkaar verstonden. U ging hiermee akkoord (notities CGVS I, p.3). Behalve dat werd benadrukt dat een tolk ten aller tijde zich neutraal opstelt, werd u uitdrukkelijk gemeld dat -indien de gestelde vragen niet duidelijk zouden zijn- u dit aan uw Protection Officer diende te zeggen en om niet gewoon bijkomende uitleg aan de tolk te vragen. Ook werd er beklemtoond dat indien u iets niet zou begrijpen, een opmerking wilde maken of een vraag wilde stellen u dit zeker diende te doen. U gaf hierover duidelijk aan deze uitleg te hebben verstaan (notities CGVS I, p.3). Er werd u overigens duidelijk meegedeeld dat u steeds onmiddellijk moest aangeven wanneer iets niet duidelijk zou zijn (notities CGVS I, p.3). Uit de notities van uw persoonlijk onderhoud op 19 september 2019 blijkt verder dat u geen concrete opmerkingen maakte over de verstaanbaarheid qua taal en/of qua inhoud van de vragen en u in staat was vlot de vragen inzake uw personalia, familiesamenstelling, reisweg en gebeurtenissen in België te beantwoorden (notities CGVS I, pp.5-32,39). De vaststelling dat u, als Asante (notities CGVS I, p.2) zowel het Twi/Akan machtig bent als het Engels, ligt overigens geheel in de lijn van de beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier werd gevoegd. Uit deze informatie blijkt immers dat de officiële taal in Ghana het Engels is (ook op school) en het Akan (bestaande uit de Asante Twi, Akuapem Twi en Fante dialecten), de meest verspreide taal is in het land. Uit uw verklaringen blijkt dat u het profiel van een hoger geschoolde vrouw heeft (u doorliep volledig het hoger middelbaar –CGVS I, p. 12) en dat u woonde en een tijd werkte in de hoofdstad (notities CGVS, p.7,8,12,13). Ook tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS op 7 oktober 2020, werd u bijgestaan door een tolk die vertaalde uit het Engels naar het Twi en vice versa. U werd ook toen gevraagd of u uw tolk genoeg verstond. U antwoordde bevestigend (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 07/10/2020 – verder “notities CGVS II”, p.3). Opnieuw werd u meegedeeld dat indien er problemen zouden opduiken met de verstaanbaarheid u deze meteen diende te melden (notities CGVS II, p.3). Tot aan een eerste korte pauze meldde u geen specifieke problemen over de verstaanbaarheid van het gesprek (notities CGVS II, pp. 3-10). Evenmin gaf u mogelijke vertaalproblemen op tot aan de tweede pauze (notities CGVS II, p.11-18). U gaf tussendoor duidelijk blijk van assertiviteit wanneer u een vraag niet volledig begreep en vroeg uw Protection Officer om meer uitleg waarna u deze vraag beantwoordde (notities CGVS II, p.21). Tegen het einde van het gesprek over uw leven en uw seksuele oriëntatie, waarbij u –gelet uw talenkennis- de vragen en antwoorden zowel in het Engels (van uw Protection Officer en uw tolk) als in het Twi (van uw tolk) kon volgen, onderbrak u voor de eerste maal uw tolk te midden van zijn vertaling stellende dat uw antwoord op de vraag, “wat deed u om het risico op betrapting bij u thuis te vermijden”, helemaal verkeerd was vertaald en u eigenlijk niet had gezegd wat

de tolk meldde (notities CGVS II, p.32). Daar u de tolk niet volledig liet uitspreken werd u opgemerkt dat de vraag opnieuw gesteld ging worden en vertaald. Na de vraag te hebben aanhoord antwoorde u hierop zonder problemen, het stuk waarvan u eerst aangaf dit niet te hebben verteld, alsnog eraan toevoegend (notities CGVS II, p.32). Hieruit blijkt dan ook geenszins dat uw tolk een volledig andere inhoud aan uw verklaringen gaf of moedwillig verkeerdelijk vertaalde.

Wanneer u even verder werd gevraagd of u tijdens het onderhoud alle vragen had verstaan gaf u te kennen dat er één vraag was gesteld die u had beantwoord maar dat de tolk een verandering in uw antwoord aanbracht. Gevraagd om welke vraag het juist ging, verwees u naar de eerder gestelde vraag of u in uw land iemand had gezien die gestraft werd als homoseksueel en wilde verduidelijking of deze vraag wel op deze manier was gesteld. Er werd u uitgelegd dat de betreffende vraag handelde of u al dan niet ooit in uw land had vernomen over gevallen waarbij homoseksuelen werden aangepakt (notities CGVS II, p.8,13,15,33). U vroeg vervolgens of het om een vraag van voor de pauze was, waarop u dit werd bevestigd. U merkte vervolgens hierover op, van uw Protection Officer te hebben verstaan dat de vraag ging om het zien van een bestraffing van homoseksuelen en dat u hierop had meegedeeld dit nooit te hebben gezien, wat uw tolk volgens u anders vertaalde naar "dat u nooit een homoseksueel of lesbische had gezien". U wilde dan ook dat dit werd veranderd naar "Ik vertelde dat ik nooit een homo of lesbische gestraft zag worden" (notities CGVS II, p.33). Wat betreft uw uitlating dat uw tolk ergens zou hebben vertaald dat u nooit een lesbische of homoseksueel had gezien, als antwoord op de vraag of u ooit had vernomen van gevallen waarbij homoseksuelen (man of vrouw) werden aangepakt/gestraft/vastgezet, is echter nergens in het verslag van uw persoonlijk onderhoud te vinden (notities CGVS, p.8,13,15). Het lijkt er dan ook sterk op dat u een eigen interpretatie maakte van de gedane vertalingen door uw tolk, die verder volledig overeenkwamen met uw "verbetering", stellende dat u nooit homoseksuelen zag gestraft worden in uw land. U gaf tot slot aan verder niet meteen andere opmerkingen over het persoonlijk onderhoud die dag ter melding te hebben (notities CGVS II, p.33).

Het is dan ook bijzonder vast te stellen dat u na het laatste persoonlijke onderhoud in de door uw raadvrouw, mr. Claesen, opgestuurde opmerkingen over de notities van uw persoonlijk onderhoud ineens voorhoudt dat "in het algemeen de vertalingen van de tolk niet steeds correct waren geweest (zie mail mr. Claesen, d.d. 23/10/2020). Dat u dit gegeven doorheen de volledige duur van het gesprek dan niet meteen meldde –terwijl u hierop vanaf het begin attent werd gemaakt - is opmerkelijk. Uit uw reacties tijdens het persoonlijk onderhoud bleek immers duidelijk dat u het volledige gesprek behalve in het Twi, ook in het Engels kon volgen.

Wat betreft uw opmerkingen over de 8ste vraag op pagina 5, over de 4de vraag op pagina 8 en over de zevende vraag op pagina 18, zijn deze op zich niet van aard om een ander licht te werpen op de hierboven gedane vaststellingen. Deze opmerkingen betreffen immers een correctie in de schrijfwijze van een naam (CGVS II, p.18) en bijkomende preciseringen van reeds gedane verklaringen (CGVS II, p.5,8).

Aangaande uw opmerking, enkele keren het moeilijk te hebben gehad om in het persoonlijk onderhoud te volgen daar meerdere keren van onderwerp werd veranderd –u verwees hierbij naar de vierde vraag op pagina 32, kan er uit uw gegeven antwoorden niet worden afgeleid dat u op dat moment niet zou hebben geweten waarover het gesprek ging. Ook is het verbazingwekkend vast te stellen dat u verschillende antwoorden op de vragen op de bladzijden 20, 21, 24, 26, 27 en 29, die u tijdens uw persoonlijk onderhoud spontaan gaf, plotsklaps totaal gewijzigd wil zien worden. Het is immers opmerkelijk dat u, wanneer u werd bevraagd over uw relatie met uw boyfriend A. en toen er werd gepolst of u -indien u door hem niet zou zijn mishandeld en bedrogen- uw relatie met hem zou hebben verdergezet antwoordt: "Ja ik zou samen zijn gebleven met hem" (notities CGVS II, p.20). Dat u na het lezen van uw notities plotsklaps vaststelt dat de vertaling verkeerd zou zijn daar u zou hebben gezegd dat u uw relatie wel zou hebben beëindigd omdat u op vrouwen valt –een antwoord dat totaal haaks staat op uw aanvankelijke melding- is niet overtuigend. Zoals reeds opgemerkt blijkt u in staat te zijn geweest om het gesprek ook in het Engels te volgen. U heeft na het horen van uw tolk inzake deze vraag en dit antwoord op geen enkele manier onderbroken noch een opmerking gemaakt dat uw antwoord totaal verdraaid werd, van een ontkenning naar een bevestiging. Dat een tolk uw melding -een relatie te zullen hebben beëindigd zomaar zou veranderen naar een positieve "Ja, ik zou zijn samengebleven" is grotesk en doet vermoeden dat u post factum uw verklaring hierover aanpast omdat het beter in de context van uw verhaal zou passen. Hetzelfde kan worden bemerkt over uw opmerking dat uw antwoord volledig verkeerd werd vertaald door de tolk, wanneer u werd gevraagd wat u deed beseffen dat u op meisjes/vrouwen viel (notities CGVS II, p.26,27). Waar u in uw schriftelijke opmerking aangeeft dat de tolk verkeerdelijk vertaalde dat "de slechte relatie met uw ex-vriend de enige reden was

dat u op vrouwen viel”, terwijl u zou hebben geantwoord dat u “in ieder geval lesbisch zou zijn”, blijkt helemaal niet uit uw duidelijke en omvangrijke uitleg die u gaf bij deze gestelde vraag. Uit uw uitleg blijkt immers dat u behalve in de teleurstellende relatie met A. een reden zag waarom u zich afkerig voelde van mannen, deze relatie vergeleek met uw relatie met een vrouw, waarin u zich comfortabel voelde, stellende dat een vrouw u niet met anderen zou bedriegen en u niet zou slaan. U concludeerde dat het net dit verschil het maakte waarom u enkel op vrouwen viel (notities CGVS II, p.27). Dat uw tolk een hele uitleg over uw relatie met A. zou verzinnen (notities CGVS II, p.26,27), terwijl u slechts zou hebben geantwoord dat u “in ieder geval lesbisch zou zijn” is niet aannemelijk. Bovendien valt het op dat u ook verder helemaal geen concretere uitleg gaf over wat dan nog u deed beseffen dat u op vrouwen viel. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u dan ook opgemerkt dat uw vergelijking tussen uw relatie met A. en uw relatie met V. helemaal geen duidelijk antwoord bood op de gestelde vraag. Daarenboven werd gewezen op het feit dat uw uiteenzetting over uw relatie met een vrouw (V.) overeenkomsten vertoonde met uw slechte relatie met een man (A.). Over de beiden vertelde u immers door hen te zijn bedrogen en fysieke mishandelingen te hebben ondergaan (notities CGVS II, p.27). U antwoordde daarover enkel: “...wanneer ik met V. begon, ze liet me nooit ervaren wat mijn boyfriend met me had gedaan, alles was goed in Ghana, er was alles goed, het was liefde, alles in België was ook goed, tot ze een vrouw naar huis bracht, ik klaagde, en dan bracht ze een andere vrouw en ja vanaf dan begon alles slecht, maar alsnog blijf ik gevoelens hebben voor vrouwen”. Uw antwoord biedt dan vooralsnog geen antwoord op de vraag wat u deed beseffen dat u op mensen van hetzelfde geslacht viel/valt. Dat u ettelijke vragen later, wanneer u werd gevraagd hoe u bij u zelf ontdekte/opmerkte dat u op mensen van hetzelfde geslacht viel enkel repliceert met: “... hm... ik voel enkel dat ik gevoelens had voor vrouwen dat is wat in me is” en verder weerom verwees naar uw verloren gevoelens voor mannen door een slechte ervaring stellende: “Ik heb volledig gevoelens voor mannen verloren en ik voelde in me dat ik dat gevoel had voor een vrouw, het liet enkel zien waarom ik tot V. was aangetrokken vanaf eerste zicht” , laat duidelijk zien dat u behalve uw slechte relatie als aanzet tot uw besef op vrouwen te vallen bij de zoveelste vraag hiernaar geen andere uitleg geeft. Uw verder antwoord: “Als mijn relatie met boyfriend heel OK was geweest denk ik niet dat ik gevoelens zou hebben gehad voor vrouwen” (notities CGVS, p.29) is trouwens treffend en staat volledig haaks op uw schriftelijke opmerking dat u “in ieder geval lesbisch zou zijn”. Uw opmerkingen dat uw tolk uw antwoorden volledig verkeerd vertaalde kunnen gelet alle bovenstaande vaststellingen dan ook niet overtuigend worden genoemd.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade ’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u uw land van herkomst ontvlucht bent omwille van uw seksuele oriëntatie waardoor u problemen heeft gekend met uw moeder en dat uw moeder de burens hierop attent had gemaakt. Homoseksualiteit is volgens u immers onder geen enkel beding niet aanvaard in Ghana (notities CGVS I, p.33,35, en CGVS II, p.8).

Het CGVS is, afgaande op uw verklaringen, echter niet overtuigd van uw seksuele oriëntatie. U legt immers enkel oppervlakkige, stereotiepe, inconsistente en ontwijkende verklaringen af over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van uw lesbische geaardheid.

Zo dienen er vooreerst vraagtekens te worden gezet bij de door u geschetste persoonlijke (leef)situatie in Ghana. Het valt immers op dat u uitgerekend de middelbare school/senior secondary, waar u les volgde toen u zevenentwintig jaar oud was (notities CGVS I, p.8,9 en CGVS II, p.22) en het kapsalon waar u voor zes maanden aan de slag was in 2017, toen u vierendertig jaar oud was (notities CGVS I, p.12,13), opgeeft als plaatsen waar u concreet in aanraking zou zijn gekomen met uw homoseksualiteit. Hoewel er niet wordt ontkend dat jongeren in Ghana die het financieel niet breed hebben hun studies onderbreken om deze later eventueel verder te zetten (notities CGVS II, p.22), is het wel treffend dat behalve u op uw zevenentwintigste, ook V. op haar negenentwintigste nog op de middelbare school zat. Daar u V.’s leven hierbij ook nog als “normaal” omschreef en stelde dat ze een “gewoon” leven leidde, is het uitermate twijfelachtig dat iemand als V. op deze leeftijd nog zou hebben school gelopen (notities CGVS II, p.22,23). Het doet dan ook vermoeden dat u bij het opstellen van uw verhaal over uw ontmoeting met uw lesbische partner dit per se in een schoolomgeving wilde situeren, doch hierbij geen rekening heeft gehouden, noch een serieuze uitleg had over jullie beider leeftijd van bijna dertig jaar.

Uw stelling in acht nemend dat u uw moeder steeds voorhield uw eigen leven te willen leiden, uw relaties privé wilde houden (notities CGVS II, p.17,18) en uiteindelijk -nadat u een relatie met V. begon- de mening was toegedaan dat u uw eigen levensstijl wilde aanhouden (notities CGVS I, p.35), wetende

dat uw leefomgeving homoseksualiteit niet aanvaardde (notities CGVS I, p.11,12,34), is het ook verbazingwekkend dat u nooit uw onafhankelijkheid heeft gezocht en u tot ongeveer uw vierendertigste bij uw moeder verkoos te blijven inwonen. De door u omschreven thuissituatie bleek zich echter geenszins toe te lenen om zich een voorstelling te maken van een leven met mogelijkheid tot privacy. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zelfs als volwassen vrouw uw slaapkamer met uw moeder diende te delen (notities CGVS I, p.35). Daar u voorhield een eigen levensstijl die u privé wilde houden hoog in uw vaandel te dragen, is het opmerkelijk dat u klaarblijkelijk nooit de nood voelde om te gaan werken in uw land om u van een eigen inkomen te voorzien en een zelfstandig leven te leiden. U hield immers voor dat jullie (enkel) rondkwamen met het inkomen van uw moeder die de kost verdiende met de verkoop van seizoensgebonden groenten en fruit op de markt (notities CGVS I, p.13,14) en gaf aan dat u pas enkele maanden uw vertrek voorafgaande, in een kapsalon aan de slag ging en dat slechts voor zes maanden (notities CGVS I, p.12, 13). Uw uitleg over uw beweerde studie en beroepsleven is in het licht van bovenstaande vaststellingen niet doorleefd te noemen.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele oriëntatie te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als lesbisch verwachten dat deze overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele oriëntatie betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar seksuele oriëntatie een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Voor wat betreft uw seksuele oriëntatie, gaf u aan zich momenteel meer als lesbische te zien. In Ghana verklaarde u aanvankelijk een relatie met A. Baffour, te hebben gehad, een man die u op de markt had leren kennen en waarop u verliefd geworden (notities CGVS II, p.18,19,20, 26). U vertelde dat u deze relatie na één jaar beëindigde omdat uw partner u bedroog met andere vrouwen en u, wanneer u hierover ruzie maakte, mishandelde (notities CGVS II, p.19). Daar u ongeveer vijftientig jaar oud was toen u verliefd werd op A. en u er een relatie mee aanging (notities CGVS II, p.18), werd u ook gevraagd of u al eerder gevoelens had ervaren voor iemand. U stelde hierover dat u wel verliefd kon worden maar dat het eerder algemene luchtige gevoelens van verliefdheid waren en u daarbij niemand in het bijzonder voor ogen had (notities CGVS II, p.18,19,20). Verder verklaarde u dat er op school wel over relaties, boyfriends en girlfriends werd gesproken. Gepolst of u zich tijdens uw schoolperiode, om het even of het over uw lager onderwijs ging dan over het secundair onderwijs, ooit tot iemand aangetrokken voelde of verliefd was, antwoordde u ontkennend (notities CGVS II, p.21). Daar u even later uw gevoelens voor V. situeerde tijdens uw senior secondary, is het uitermate treffend dat u op de specifieke vraag of u ooit op de middelbare school verliefd bent geweest antwoordde met "In (de) senior secondary waren we enkel met meisjes" (notities CGVS II, p.21). Voor iemand die beweert homoseksuele gevoelens te hebben ontdekt en een relatie te zijn aangegaan met een persoon van hetzelfde geslacht tijdens haar senior secondary, is uw antwoord "enkel met meisjes op de senior secondary te hebben gezeten", bij een vraag naar mogelijke gevoelens voor personen, treffend. Men zou immers kunnen verwachten dat u spontaan, na een vraag over verliefdheid en gevoelens op school, V. zou vermelden. Pas wanneer u nogmaals werd gevraagd of u tijdens uw secundair onderwijs dan nooit verliefd bent geweest –zelfs indien u enkel met meisjes op school zat-, verwees u naar V. en stelde: "U heeft gelijk, ik zag er V., ik zag haar daar" (notities CGVS II, p.21). Geconfronteerd met uw opmerkelijk incoherente uitleg en gevraagd waarom u bij een aanvankelijke vraag naar verliefdheden tijdens uw schoolperiode niet spontaan naar V. had verwezen, stelde u enkel: "Het gesprek dat u deed, ik dacht dat u focuste op jongens en mannen op school, ik realiseerde niet dat het relaties met meisjes betrof, daarom wist ik niet dat ik ook meisjes kon noemen" (notities CGVS II, p.22 en zie mail mr. Céline Claesen met de schriftelijke opmerkingen over de notities van uw persoonlijk onderhoud d.d. 07/10/2020, verstuurd op 23/10/2020). Uw opmerking de vraag verkeerd te hebben geïnterpreteerd is echter niet afdoende, daar uit uw eigen eerdere vraag om meer uitleg "Ik wil weten, de vragen gaan die over primary school of secondary" (notities CGVS II, p.21) en het antwoord van uw Protection Officer dat dit niet uitmaakte daar er een volledige zicht op uw schoolleven werd beoogd (notities CGVS II, p.21), aan u duidelijk was gemaakt dat het over uw schoolperiode in het algemeen ging. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook vermoeden dat u een verzonnen verhaal opzegt over uw kennismaking met V., gekaderd in uw bewust worden van uw seksuele oriëntatie. Zoals reeds hierboven werd opgemerkt is het hoogst onwaarschijnlijk dat u –de door u omschreven inkomenssituatie bij thuis in acht nemend- als volwassen vrouw van zevenentwintig jaar nog op school –meer bepaald in het secundair onderwijs- zat (notities CGVS II, p.22).

Wat er ook van zij, gepolst wat u bewust had gemaakt op personen van hetzelfde geslacht te vallen antwoordde u als volgt: "De reden is het volgende, ik had een relatie met man voordien, en waar ik door

moest met hem in de relatie en wat ik dan als relatie had, als ik over nadenk, denk ik dat mijn gevoelens voor vrouwen zijn, mijn gevoelens voor mannen zijn gewoon weg door wat ik met mijn boyfriend had meegemaakt" (notities CGVS II, p.26,27). Gevraagd of er nog iets anders was dat u deed beseffen dat u eerder op vrouwen valt dan een slechte ervaring in de relatie met uw vriend te hebben ervaren, verwees u enkel wederom naar uw slechte ervaring met uw vriendje (notities CGVS II, p.27). Wanneer u de vraag werd gesteld hoe u bij u zelf dan had ontdekt op personen van hetzelfde geslacht te vallen, gaf u zeer vaag aan: "... hm... ik voel enkel dat ik gevoelens had voor vrouwen dat is wat in me is". U werd dan gevraagd om verder uit te leggen hoe u bij u zelf merkte dat u op vrouwen viel. U antwoordde enkel met de klank "eh". Daar u nog steeds een uitleg schuldig bleef, werd u gevraagd wat er dan eventueel in u omging wanneer u ontdekt had op vrouwen te vallen. Uw antwoord: "Ik heb volledig gevoelens voor mannen verloren en ik voelde in me dat ik dat gevoel had voor een vrouw, het liet enkel zien waarom ik tot V. was aangetrokken vanaf eerste zicht" gaf echter evenmin enige verduidelijking hoe u voor u zelf had uitgemaakt op vrouwen te vallen. U verwees met deze insinuatie immers enkel naar het volledig verloren zijn van uw gevoelens voor mannen. Gelet uw opmerking geen gevoelens meer te hebben gehad voor mannen, daar uw relatie met A. slecht was verlopen, werd u gevraagd of u dan wel op vrouwen zou zijn gevallen moest u een geslaagde relatie met een man hebben gehad. U stelde hierover heel duidelijk: "Als mijn relatie met (mijn) boyfriend heel OK was geweest denk ik niet dat ik gevoelens zou hebben gehad voor vrouwen" (notities CGVS II, p.29). Met dit gegeven antwoord in het kielzog, is zoals reeds opgemerkt, uw schriftelijke opmerking dat uw tolk uw opmerking "al zou deze relatie goed zijn geweest zou hebben beëindigd omdat u sowieso op vrouwen viel" (zie mail mr. Céline Claesen met de schriftelijke opmerkingen over de notities van uw persoonlijk onderhoud d.d. 07/10/2020, verstuurd op 23/10/2020), verkeerdelijk vertaalde als "dat u uw relatie met A. zou hebben voortgezet" (notities CGVS II, p. 20) absurd. Bovendien staat uw schriftelijke opmerking "sowieso op vrouwen te vallen" duidelijk haaks op uw uitleg –voor uw kennismaking met V.- nooit gevoelens voor personen van hetzelfde geslacht te hebben gehad, die het vriendschappelijke overstegen (notities CGVS II, p.24). Dat u niet verder komt dan wat stereotype antwoorden te geven zoals het verbinden van de homoseksualiteit als gevolg van het doormaken van een gewelddadige relatie met een persoon van het andere geslacht, zet uw bewering homoseksueel geaard te zijn volledig op de helling. Uit deze verklaringen blijkt dan ook geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid beschouwt als een intrinsiek onderdeel van uw persoon, en dat het precies vanuit deze geaardheid –en niet als gevolg van externe omstandigheden die niets met uw geaardheid te maken hebben (ondermeer het niet meer aangetrokken zijn tot mannen omwille van een slechtlopende relatie vol fysiek geweld en bedrog)– is dat u zich aangetrokken zou hebben gevoeld tot vrouwen. Uw letterlijke opmerking lesbisch te zijn geworden: "Ja ik was met een man geweest voor ik lesbische werd" (notities CGVS I, p.33 en CGVS II, p.18), is ook treffend en bewijst bijkomend dat u homoseksualiteit niet beschouwt als een intrinsiek onderdeel van uw persoon maar als een verworven keuze als gevolg van externe omstandigheden.

Daar u uw ontdekking homoseksueel te zijn verbond aan uw relatie met V., een relatie die u voor iedereen verborgen hield (notities CGVS I, p. 11 en CGVS II, p.32), werden u enkele vragen gesteld over uw beleving. Zo vertelde u over het moment dat uw vriendschappelijke band met V. naar meer evolueerde, wanneer ze u naar de slaapzaal liet halen en u begon te betasten. U had op dat moment geen kennis van V.'s seksuele oriëntatie, daar jullie nooit eerdere gesprekken hadden. Zonder u iets te zeggen zou V. u zijn beginnen aanraken en zeggen dat ze met u een relatie wilde (notities CGVS II, p.30). Er werd u dan ook gevraagd hoe V. ertoe was gekomen om zo openlijk te benaderen en het risico te nemen u te melden dat ze jullie vriendschappelijke band naar een relatie wilde omvormen (notities CGVS II, p.30). U antwoordde met: "Ik heb geen idee waarom ze dat dacht en risico nam, ik denk dat we allemaal in meisjesschool zaten en ja ze dacht misschien dat ze in een veilige omgeving zat om dit te doen". Gelet het taboe inzake homoseksualiteit in uw land (notities CGVS I, p.33,38 en CGVS II, p.8), is het echter uitermate bedenkelijk dat V. u door een medeleerling naar de slaapzaal van de school zou laten brengen om vervolgens, zonder enig gesprek met u aan te gaan, ineens zou beginnen betasten. Net zoals u stelde niet te hebben kunnen weten hoe V. op uw gevoelens voor haar zou reageren, (notities CGVS II, p.24), lijkt het niet onaannemelijk dat ook V. uw reactie niet had kunnen inschatten/voorspellen. U omschreef immers uw band met V. voor dit voorval enkel als vriendschappelijk en gaf te kennen dat jullie vriendschap eigenlijk niet veel verder ging dan elkaar aanspreken ter begroeting en het uitwisselen van cadeautjes (notities CGVS II, p.24,25). Hoe V. er zelf was achter was gekomen op vrouwen te vallen kon u overigens niet vertellen (notities CGVS II, p.30). Gepolst of u haar hierover ooit vragen had gesteld gaf u aan: "Nee, nooit over zoiets gehad" (notities CGVS II, p.31). Evenmin kon u iets melden over eventuele relaties van V., voor ze u had leren kennen. U opperde hierover enkel dat V. u nooit op deze vragen een antwoord gaf en u van mening was dit onderwerp niet verder te bevragen omdat het bij haar misschien negatieve herinneringen naar boven zou brengen (notities CGVS II, p.31).

Dat u in al die jaren dat u met V. een koppel vormde en over een toekomst samen nadacht, besloot geen persoonlijke vragen te stellen over haar persoonlijk leven –enkel veronderstellende dat deze V. zwaar konden vallen- is niet aannemelijk. Over V. blijkt u dan ook bijzonder weinig persoonlijks te kunnen melden. Daar u V. twee jaar kende voor ze naar België vertrok en u haar tijdens het schoolverlof, wanneer V. op bezoek kwam naar Ghana- in haar verblijf ook verder opzocht (notities CGVS II, p.31,25), werd u gevraagd wie haar ouders waren. U kon echter noch de naam van haar moeder, noch van haar vader melden (notities CGVS I, p. 23). Evenmin kon u vertellen wat haar ouders (moeder) in het dagdagelijkse leven deden. Opmerkelijk is dat u wel zou hebben geweten dat ze drie zussen had maar dat u ze nooit had gezien, hun namen niet kende en u zelfs niet weet waar deze zussen woonden (notities CGVS I, p.23). Daar u V. in haar woonst opzocht wanneer jullie een relatie hadden en u haar als uw sekspartner omschreef (notities CGVS I, p.17,34) werd u gevraagd bij wie ze juist woonde wanneer haar moeder in Europa was (notities CGVS I, p.25). U gaf enkel aan dat het om een familielid van haar vaderskant ging. U wist echter niet te melden wie deze man juist was behalve dat ze een goede relatie met elkaar hadden (notities CGVS I, p.25). Dat u niet over meer concrete informatie over V.'s familie beschikt is echter merkwaardig daar u beweert een meer dan vriendschappelijke relatie met V. erop na te hebben gehouden en haar in haar woonst opzocht. Men zou immers verwachten dat u in een homofobe omgeving levende, voor uw eigen veiligheid, meer interesse aan de dag zou stellen om te weten in welk milieu u zich begaf. Gelet uw beslissing om V. naar België te volgen, zou men overigens van u kunnen verwachten dat u haar over dergelijke weetjes serieus zou bevragen, daar u over een "toekomst samen" sprak (notities CGVS I, p.23,24,25,26,30). Dat uw verklaringen inzake uw ervaringen als homoseksueel in uw land elke doorleefdheid ontberen blijkt verder ook uit het volgende. Daar u vertelde in het kapsalon een lesbische klant te hebben bediend werd u gevraagd hoe u van haar seksuele oriëntatie op de hoogte was. U vertelde: "Bv als je een lesbische ontmoet en die is in jou geïnteresseerd zal ze bepaalde gedrag vertonen zodat je dat weet dat ze lesbische is, bv met haar handen over bepaalde delen van je lichaam wrijven...Toen ze (R.) kwam was ik alleen in het salon, en dan na een moment begon ze met haar hand aan mijn achterwerk te wrijven en andere delen van mijn lichaam (notities CGVS II, p.12). Dat een klant die u pas een tweede keer tijdens uw werk ziet tot een dergelijke actie zou overgaan op een publieke plaats als het kapsalon is echter absurd, gelet de negatieve houding tegenover homoseksuelen in Ghana. Daar jullie relatie louter professioneel was kon R. ook nooit hebben geweten hoe u op haar doen zou reageren en of u ze niet zou aangeven. Gepolst wat maakte dat R. dacht dat het OK was om u zo aan te raken stelde u enkel nietszeggend: "Ik denk dat toen ze daar kwam en niemand daar bij me kwam dat ze dat kon doen en me zo aanraken". Opnieuw werd u gevraagd hoe R. een dergelijk risico nam om een persoon (u) die ze eigenlijk niet kende zo te benaderen, terwijl homoseksualiteit in Ghana in het algemeen als negatief wordt gezien, gaf u aan: "Ik verkeer niet in een positie om daar antwoord op te geven, misschien had ze haar eigen redenen, maar ik weet niet" (notities CGVS II, p.13). U gaf overigens aan R. te hebben gezegd ermee te stoppen (notities CGVS II, p.12). Dat u uw afkeuring vervolgens bijtrad door te stellen dat u al een vrouwelijke partner had en haar bekende een lesbische te zijn is echter grotesk. U kende de vrouw immers enkel als klant en had verder geen omgang/ band met haar (notities CGVS II, p.12,13). Dat u in Ghana aan een onbekende zo openlijk zou vertellen dat u homoseksueel bent is niet overtuigend. Gevraagd of het in Ghana dan een gewoonte was dat een homoseksueel haar gevoelens openbaar en openlijk laat blijken aan personen die hij of zij niet kent stelde u: "Neen dat is geen gewoonte, dat men gevoelens tegenover iemand toont om te tonen dat ze lesbisch of homo zijn, maar in discrete gevallen laten ze deze acties wel merken". Uit uw uitleg kon echter op geen enkel moment enige discretie worden opgemaakt, daar de door u omschreven situatie zich voordeed tussen twee voor mekaar quasi onbekenden –u en uw klant- in een openbare plaats. Uw verklaringen zijn dan ook niet in het minste overtuigend. Alle bovenstaande vaststellingen in acht nemend kan worden opgemerkt dat u op geen enkel moment in uw persoonlijk onderhoud een geloofwaardig en coherent relaas brengt. Zo ook zet zich dezelfde teneur verder wanneer u vertelt over het incident met uw moeder, dat uiteindelijk de aanleiding vormde tot uw vertrek naar België. Waar u uw moeder omschreef als een vrouw die u waarschuwde geen homoseksualiteit te tolereren en u dreigde om te brengen indien u uw relatie met V. verder zette –u gaf aan dat ze u in de slaapkamer die u met haar deelde te hebben betrappt op het hebben van seksuele betrekkingen met V.- is uw verdere houding/reactie uitermate bedenkelijk te noemen (notities CGVS I, p.35 en CGVS II, p.8). U verklaarde immers twee dagen na het eerste incident u opnieuw door uw moeder te hebben laten betrappen tijdens seksuele betrekkingen met V. in dezelfde slaapkamer, stellende dat u had besloten om uw moeders waarschuwing in de wind te slaan in de hoop dat ze uw homoseksualiteit zou aanvaarden (notities CGVS II, p.33). Behalve dat het niet aannemelijk is dat uw moeder die homoseksualiteit duidelijk afkeurt –en u zelfs met de dood bedreigt- na u te zien tijdens homoseksuele betrekkingen van gedachten zou veranderen en u als homoseksueel zou aanvaarden. Bovendien is het in deze context zelfs niet geloofwaardig dat u –die beweert uw seksuele oriëntatie verborgen te hebben gehouden- tot twee keer toe zou hebben besloten om seksuele

betrekkingen met uw vriendin te hebben in de slaapkamer van uw moeder, zonder de deur op slot te doen (notities CGVS II, p.32,33). Aan uw bewering met V. aangevallen te zijn geweest door een groepje mannen die uit een taxi stapten en jullie uitlegden dat ze dit deden op bevel van uw moeder, kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht. Het is immers absurd te beweren dat onbekende mannen zouden hebben geweten dat u en V. net op dat moment –op die dag om 13u- op die bepaalde plaats voorbij zouden komen, daar u aangaf eerder enkel 's nachts naar buiten te zijn geweest (notities CGVS I, p.36,37).

Wat betreft uw bewering momenteel in België een homoseksuele relatie te zijn aangegaan met een Rwandese vrouw, Barbara, dient te worden opgemerkt dat u nagenoeg niets kan vertellen over deze persoon. Zo kent u haar familienaam niet, noch weet of ze familie heeft en met welk verblijfsstatus ze zich in België bevindt (notities CGVS II, p.27,28). Het is bovendien verbazingwekkend dat u oppert deze relatie te zijn begonnen daar u eerder op de vraag of u na uw relatie met V. ooit u aangetrokken voelde tot een vrouw duidelijk verklaarde: "Elke keer als ik een andere vrouw zie ik "I like them" maar niet het gevoel dat ik bij V. heb" (notities CGVS II, p.26). Daar uw verklaringen aangaande uw homoseksualiteit niet overtuigend werden bevonden, kan er evenmin aan uw verklaringen een homoseksuele relatie in België te zijn aangegaan nog enig geloof worden gehecht.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De opmerkingen over de nota's van het persoonlijk onderhoud van 19 september 2019 en van 7 oktober 2020 werden hierboven reeds besproken. Uw Ghanese paspoort, uitgereikt in Brussel op 6 augustus 2018 en uw geboorteakte (d.d.12/01/2018) bevatten uw identiteitsgegevens en uw nationaliteit die verder niet ter discussie staan. Uit de vijf foto's waarop u littekens aan uw beide borsten toont, geeft op geen enkele manier enig uitsluitsel over het door u opgelopen letsel, noch ondersteunt het uw beweringen aangaande uw seksuele oriëntatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In het enig middel wordt de schending van de motiveringsverplichting aangevoerd, in casu de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991.

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"Verzoekster moest haar land verlaten omwille van haar seksuele oriëntatie.

De Commissaris- Generaal vindt de uitleg over haar beweerde studie en beroepsleven: " niet doorleefd" genoeg.

Verzoekster ziet de relevantie en het verband met haar lesbische geaardheid niet.

Het feit dat verzoekster bij een vraag over verliefdheid en gevoelens op school niet spontaan naar haar vriendin verwees kan perfect verklaard worden door het feit dat er zich met dezelfde vriendin in Gent een incident heeft voorgedaan waarvan trouwens foto's neergelegd werden. Het verhoor/interview vond uiteraard plaats na voornoemd incident.

Het feit dat verzoekster eerst een ongelukkige relatie heeft gehad met een man en dan nadien van geaardheid veranderd is doet niets af aan de geloofwaardigheid van haar verhaal.

De Commissaris-Generaal poneert dan ook ten onrechte dat verzoekster homoseksualiteit niet beschouwt als een intrinsiek onderdeel van de persoon maar als een verworven keuze als gevolg van extreme omstandigheden. De " intrinsieke onderdelen" van een persoon kunnen veranderen in de loop der jaren.

In verband met de vragen die gesteld werden over haar beleving van haar lesbische geaardheid gaat de Commissaris-Generaal voorbij aan het feit dat verzoekster tot de Pinkstergemeenschap behoorde met de taboe-sfeer vanden inzake homoseksualiteit."

2.2. Bij de verweernota voegt verweerder de volgende stukken:

1. Internetartikel "Language Diversity" – <http://countrystudies.us> > Ghana

2. Internetartikel "Home (current) Akan vs Twi vs Fante vs Akuapem Twi. A non-linguists guide to the differences between the three".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. In de bestreden beslissing wordt vooreerst gewezen op het feit dat aan verzoekster de nodige steunmaatregelen werden verleend tijdens de persoonlijke onderhoudsop het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) door te voorzien in een tolk die Twi, de moedertaal van verzoekster, machtig is.

Voorts heeft de commissaris-generaal op uitgebreide wijze vastgesteld dat er zich tijdens het eerste noch tijdens het tweede persoonlijk onderhoud noemenswaardige vertaal- of communicatieproblemen hebben voorgedaan.

Met betrekking tot de opmerkingen die verzoekster heeft overgemaakt aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud is verweerder terecht van mening dat deze opmerkingen hetzij geen grondslag

vinden in deze notities van het persoonlijk onderhoud, hetzij niet van aard zijn om een ander licht te werpen op de pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Verweerder stelt in de verweernota terecht vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geheel voorbijgaat aan de bevindingen, zoals uitgebreid weergegeven in de bestreden beslissing, rond het verloop van de persoonlijke onderhouds, de communicatie tussen verzoekster en de tolk, de vertalingen van de tolk en de opmerkingen die verzoekster heeft overgemaakt aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud. Het geheel van deze vaststellingen blijft dan onverminderd gehandhaafd.

Verweerder stelt herhaaldelijk dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud zowel in het Twi en het Engels kon volgen. Verweerder brengt dienaangaande informatie bij in het kader van de verweernota waaruit blijkt dat verweerders stelling inzake de gesproken talen in Ghana correct is.

6. Verzoekster voert aan dat zij lesbisch geaard is en zij verwijst naar het taboe dat hierover heerst in de Pinkstergemeenschap.

Een verzoekster om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van haar seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoekster dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoekster om vooral aan de hand van haar verklaringen haar gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Zij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat zij innerlijk denkt of voelt. Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoekster ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met haar verklaringen haar gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde lesbische geaardheid in de context van de Ghanese samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoekster haar seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoekster, die afkomstig is uit een land waar men LGBTI niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin zij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze zij daaraan invulling wil en kan geven.

Wat de ingeroepen vluchtmotieven betreft sluit de Raad zich aan bij de uitgebreide vaststellingen waaruit kan worden geconcludeerd dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoeksters beweerde lesbische geaardheid. Verzoekster heeft immers aangaande de beleving en ervaringen bij de bewustwording en ontdekking van haar seksuele geaardheid oppervlakkige, stereotiepe, inconsistente en ontwijkende verklaringen afgelegd.

Uit het administratief dossier blijkt dat de omstandige motivering van verweerder inzake de voorgehouden seksuele geaardheid steun vindt in het administratief dossier. Deze motivering heeft betrekking op de kern van het vluchtrelaas en is pertinent en correct.

Waar verzoekster opwerpt dat er bij het stellen van de vragen aangaande de beleving van haar lesbische geaardheid voorbij werd gegaan aan het feit dat zij lid is van de Pinkstergemeenschap waar er een taboesfeer heerst inzake homoseksualiteit, repliceert verweerder terecht dat verzoekster op geen enkel moment tijdens de persoonlijke onderhouds gewag heeft gemaakt van moeilijkheden omwille van haar geloof om aan de *protection officer* van het CGVS verklaringen af te leggen aangaande haar seksuele geaardheid en de bewustwording en beleving ervan. Bovendien reikt verzoekster ook in het verzoekschrift geen concrete elementen aan die zij anders zou hebben gezegd indien er binnen de Pinkstergemeenschap geen taboe zou rusten op homoseksuele geaardheid. Verzoeksters verweer doet dan ook geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake haar vermeende geaardheid, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake haar relatie en geaardheid en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder inzake de beleving van haar voorgehouden geaardheid. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger geciteerde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoekster kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS